

‘Όταν τέλος σφοδρῶς ἐπιπνεύσῃ
 ‘Ο βορρᾶς ὁ ψυχρὸς καὶ δριμύς
 Κατακαίει’ ἀμέσως καὶ λείπει,
 ‘Η τῶν φύλλων ἐκείνη πληθύνει.

Ταῦτα ἄνθρωπε ἴδε, καὶ σκέψου
 ‘Ότι εἶναι καὶ σοῦ ἡ ζωὴ
 ‘Ως τὰ φύλλα τῶν δένδρων ποῦ πέφτουν,
 Καὶ δὲν φαίνονται πλέον στὴν γῆ.

Μὴ καυχᾶσαι καὶ λέγῃς πῶς εἶσαι
 Μέγας πλούσιος ἢ ἰσχυρὸς,
 Καὶ σὺ μετ’ ὀλίγον θὰ κῆσαι
 Μαραμένος, ὡς φύλλον, κ’ ὠχρὸς.
 ‘Εν Βάλτα. Γ. Μ.

‘Υπῆρξε καιρὸς δταν τὰ πτηνὰ ταῦτα ἦσαν τόσον
 πολυάριθμα, καὶ τόσον εὐκόλως ἐθανατώνοντο, ὥστε
 οἱ ναῦται συνείθιζον νὰ τὰ σφάζουν μόνον καὶ μό-
 νον χάριν τῶν λίθων, τοὺς ὁποίους εὕρισκον εἰς τὸν στο-
 μαχόν των, διότι οὗτοι τοῖς ἦσαν χρήσιμοι διὰ νὰ ἀ-
 κονίζουν τὰς μαχαίρας των. ‘Η Δόδο κατασκεύαζεν
 ἀπλούστατα τὴν φωλεάν της, συνάζουσα μέγαν σωρὸν
 φύλλων ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκεῖ δὲ ἐγέννα τὸ ὠόν της, ἐν
 μόνον καθ’ ἐκάστην φορὰν καὶ τοῦτο πολὺ μεγάλον.
 ‘Η Δόδο ἦτο ‘βαρύτατον πτηνόν· τὸ ἀνεπτυγμένον
 ἐζύγιζεν 20 περίπου ὀκάδας!

‘Η περίφημος Δόδο.

Η ΔΟΔΟ.

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΟΣ ΑΝΗΡ.

Τὸ περίφημον τοῦτο πτηνόν, τὸ ὅποιον ἦτον ἄλ-
 λοτε κοινότατον εἰς τὰς Μαυρικίους νήσους, δπου καὶ
 ἀνεκαλύφθη, θεωρεῖται τῶρα ὡς ἐξηλειμμένον· ἐπὶ
 πολλὰ ἔτη δὲν εὐρέθη κανὲν ζῶν, οὐδὲ ὑπάρχει κα-
 νὲν τέλειον παραγεμισμένον, ἐκτὸς δὲ μερῶν τινων
 τοῦ σκελετοῦ, ὡς ἡ κεφαλὴ καὶ μέρος τῆς σιαγόνας καὶ
 τὰ τοιαῦτα, ἐν τῷ Βρεττανικῷ Μουσείῳ καὶ ἀλλαχοῦ
 εὕρισκομένων, δὲν μας μένει τίποτε ἄλλο ἐκ τοῦ πτη-
 νοῦ τούτου. ‘Η Δόδο λοιπὸν ἐξηφανίσθη ἀπὸ τοῦ
 πλανήτου μας!

Ποῖος εἶναι ὁ σεβάσμιος ἀνὴρ, καὶ τί εἶναι ἐκεῖνο,
 τὸ ὅποιον τὸν κάμνει τοιοῦτον; Δὲν εἶναι μόνον ἡ ἡ-
 λικία, οὔτε τὰ πλούτη, οὔτε ἡ θέσις, οὔτε ἄλλο τι τοι-
 οῦτον. Εἶναι ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου ὁ χαρακτήρ ἔχει ὡς
 βάσιν τὴν ἀλήθειαν. Γνωρίζετε ὅλοι, ὅτι μία οἰκία, ὅ-
 σον ὠραία καὶ ἂν ᾖ ἔστολισμένη μὲ μάρμαρα καὶ
 χρώματα ποικίλα, ἂν δὲν ἔχῃ βάσιν στερεάν, δὲν ἔ-
 χει καμμίαν ἀξίαν, οὔτε καλλιτεχνικὴν, οὔτε χρηματι-
 κήν· διότι οὐδεὶς θέλει νὰ κινδυνεύσῃ τὴν ζωὴν του
 κατοικῶν εἰς οἰκίαν, τῆς ὁποίας οἱ τοῦχοι πιθανὸν νὰ